

[Anders Poulsen]

hensyn til de fremtidige pensioners reelle værdi.

Venstre vedstår naturligvis aftalen fra den 13. december 1982 mellem regeringen og socialdemokratiet. Vi hilser med glæde, at afgiften er blevet udformet således, at ordninger, hvor en væsentlig opsparing ligger år tilbage og er foretaget under lav rentetilvækst, er blevet tilgodeset, og at de indgåede aftaler for livrenter uden bonus kan overholdes. Der kunne også nævnes andre positive ting i den forbindelse.

Jeg vil så anføre nogle bemærkninger om to forhold, nemlig muligheden for en realforrentning på 3½ pct. og om det komplicerede ved lovforslaget.

Først de 3½ pct.s realrente. Aftalen af 13. december 1982 siger, at afgiften skal beregnes på en sådan måde, at der efter afgift gives mulighed for en realforrentning på 3½ pct. Hvor reel er denne mulighed så? Den er betinget af en fremtidig og vedvarende realrente på 3½ pct. eller derover. Er det sandsynligt? Nej, ikke på baggrund af tidligere erfaringer om renteutviklingen. Problemet med at fastholde en realrentetilvækst på 3½ pct. efter afgift hænger naturligvis sammen med, at der alene er mulighed for at fremføre til senere fradrag, når realrenten bliver under nul. En realrente på mellem 3½ pct. og nul berettiger ikke til modregning i et senere år, hvor realrenten er over 3½ pct.

I samme forbindelse bør der knyttes nogle bemærkninger hertil om omkostningerne. Lad det ligge.

Venstre vil derfor under udvalgsarbejdet have klarlagt, hvad aftalen om mulighed for 3½ pct.s realforrentning er værd efter lovforslagets udformning.

Med hensyn til det komplicerede i lovforslaget vil jeg på venstres vegne sige, at vi principielt mener, at folketingets lovgivning skal være forståelig for landets borgere. Vi er altså ikke enige i det, skatteministeren har udtalt forskellige steder i pressen om, at en vanskelig, kompliceret og specificeret lovtekst skulle indebære større mulighed for retfærdighed, selv om borgerne ikke kan forstå den.

Ligeledes har ministeren nævnt, at lovgivningen først og fremmest rettede sig mod pensionskasser, pengeinstitutter og forsikringselskaber og ikke direkte til borgerne.

Efter venstres mening er dette standpunkt principielt betænkeligt i et folkestyre, og vi ønsker at slå fast, at en lovgivning naturligvis ikke bliver mere retfærdig af at være kompliceret, og at vi naturligvis lovgiver direkte for borgerne. Det er venstres absolutte opfattelse, at vi skal vedblive dermed.

Vi havde derfor gerne set, at denne lovgivning var langt mindre kompliceret, og naturligvis kunne det have ladet sig gøre.

I relation til det teknisk vanskelige og komplicerede stof vil jeg allerede nu henstille til ministeren, at pengeinstitutterne får lejlighed til under udvalgsarbejdet at genforhandle deres opgaver i forbindelse med denne lovgivning. Disse opgaver rummer en række uløste problemer.

Venstre vil således medvirke aktivt til udvalgsarbejdet, og vi kan på dette grundlag tilslutte os det fremsatte lovforslag.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Man kunne fristes til at være lige så useriøs, som den borgerlige regering var, da dens partier var i opposition. Da gik man imod en beskatning af pensionskasserne og væltede endog en socialdemokratisk regering på spørgsmålet. Nu tager man det selv op, oven i købet i en skærpet form i forhold til den, socialdemokratiets forslag havde.

Men vi vælger den saglige synsvinkel også denne gang og hilser forslaget velkommen. Vi har faktisk også selv bedt om et forslag af denne karakter, fordi vi er af den opfattelse, at den meget store begunstigede opsparing og kapitalophobning, der ligger i disse kasser, bør beskattes. Vi mener dog stadig væk, at opsparingen er meget begunstiget, hvilket jeg også synes bliver bekræftet af, at borgerlige politikere siger, at det stadig væk er den bedst måde at sikre sin alderdom på.

Vi havde hellere set, at forslaget havde været udformet på en sådan måde, at der havde været tale om beskatning af hele renten, og vi forstår ikke helt, at socialdemokratiet har forladt den opfattelse, at symmetri i skattesystemet bør tilstræbes.

Det er lidt svært at forestille sig en eventuel renteskatteordning sammen med denne skattelov. Der kan blive nogle meget morsomme modregninger, og de skulle i givet fald foretages af private mennesker. Så var